El bosc pateix la sequera de l'estiu

El Baix Empordà és una de les comarques catalanes amb més increment de l'afectació respecte de l'any passat · A l'Alt Empordà un miler d'hectàrees de superfície boscosa noten els efectes d'una temporada estiuenca especialment càlida i seca

Una fageda del Montseny força afectada per la manca d´aigua

Els boscos pateixen la sequera d'aquest estiu, una temporada «especialment càlida i seca» i «força complicada» per les zones boscoses, segons el Creaf, que ahir va presentar el darrer informe DeBosCat. Aquest seguiment anual de l'estat dels boscos catalans en relació a l'afectació a la sequera identifica entre les zones boscoses catalanes amb més increment dels danys respecte l'any passat les de la comarca delBaix Empordà.

Des del CREAF indiquen que, en general, d'ençà del 2012 l'afectació no era tan severa, de manera que el 2016 trenca la tendència de recuperació dels boscos dels anys anteriors. Durant el 2016 el 2,2% (30.051 hectàrees) de la superfície boscosa de Catalunya va presentar mortalitat, decoloració o defoliació dels arbres segons el DeBosCat, un projecte promogut pel Departament d'Agriculturaque fa servir les dades que els agents rurals recullen sobre el terreny.

«No és un percentatge molt elevat, però sí que és una taxa força més alta que els últims anys. Si s'anés repetint cada any i no es recuperessin llavors sí que ens haurem de preocupar», explica Mireia Banqué, coordinadora del projecte al Creaf.

L'estudi DeBosCat assenyala que prop d'un 60% de les hectàrees afectades són noves; és a dir, que 17.500 hectàrees no presentaven afectació l'any anterior i ara sí. La resta són hectàrees que ja es trobaven també danyades el 2015.

«Això es deu a que el 2016 ha estat un any sec i càlid a la major part del territori», comenta Banqué. Aquesta diferència respecte els darrers anys es nota especialment en comarques com la Noguera, el Baix Empordà i el Berguedà, on les zones afectades han augmentat molt el 2016, indica el Creaf.

A més,gairebé un terç d'aquestes 30.000 hectàrees correspon a arbres que s'havien recuperat després de la sequera del 2012, i que mostren de nou símptomes de decaïment. El 2012 el nombre d'hectàrees afectades va pujar fins les 40.000, però durant els tres anys següents el 84,5% s'havien recuperat. «Si es va produint aquesta recurrència cada pocs anys, l'arbre es debilita molt de pressa, no té temps de refer-se», explica la investigadora.

Les zones de Catalunya on l'estiu ha estat anormalment eixut són les que concentren una major superfície de boscos afectats. «En els llocs on ha plogut menys de la meitat del que és habitual és on hi ha gairebé el 75% de la superfície forestal afectada», comenta Banqué. La meitat nord del país és la que concentra la major afectació, ja que a la meitat sud hi ha menys boscos i estan dominats per espècies mediterrànies més resistents a la sequera, com el pi blanc.

Per comarques, el Pallars Jussà (7.000 ha), l'Anoia (3.700 ha) i la Noguera (3.600 ha) són les que presenten una major superfície de bosc afectada. I especialment la serra del Montsec, entre el Pallars Jussà i la Noguera, es troba força afectada. En el cas de la demarcació de Girona, l'Alt Empordà suma un miler de noves hectàrees afectades, i també hi ha afectacions a la Garrotxa.

El mostreig es duu a terme des de 2010, cada setembre, just després de l'època més crítica de calor estival i poques precipitacions, i abans de l'inici de la pèrdua de fulles dels caducifolis.

El 75% dels arbres afectats per la sequera estival de 2016 corresponen a espècies d'arbres planifolis, aquells que tenen la fulla plana i ampla. Prop del 7% de les rouredes, el 5% de les fagedes i el 2,5% dels alzinars de Catalunya mostren símptomes de decaïment.

Pel que fa a les coníferes -arbres amb la fulla en forma d'agulla- el 5% dels boscos de pi pinyer de Catalunya estan afectats per la sequera, unes 1.700 hectàrees, gairebé tantes com les afectades de pi roig, que en són 2.000.

Des del Creaf remarquen que és normal que l'afectació per sequera sigui més evident en roures i alzines, ja que la seva estratègia és perdre les fulles davant la manca d'aigua prolongada, una mesura molt visible. «Són espècies que tenen una resposta a la sequera a curt termini, però si la primavera és normal, rebrotaran sense problema», assegura Mireia Banqué.

En canvi, els boscos de coníferes presenten molta menys superfície afectada. L'estratègia dels pins per aguantar les condicions adverses és diferent, en general no perden totes les fulles, excepte en casos de molta sequera, com ha passat enguany. «L'afectació dels pins es veu a més llarg termini, i quan succeeix, ja no es

recuperen», alerta la investigadora.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/comarques/2017/02/15/bosc-pateix-sequera-lestiu/829502.html?utm_source=rss